

## Reactie op het wetsvoorstel: Strafbaarstelling verheerlijken van terrorisme en steunbetuiging aan terroristische organisaties (artikel 132a Sr)

Geachte dames en heren,

Met deze reactie wil ik mijn ernstige zorgen uitspreken over de voorgestelde strafbaarstelling van het in het openbaar verheerlijken van terroristische misdrijven of het betuigen van steun aan terroristische organisaties.

Hoewel het doel van deze wet – het voorkomen van radicalisering en geweld – op zichzelf legitiem is, zijn de voorgestelde bepalingen **juridisch vaag, maatschappelijk risicovol en democratisch problematisch**.

### 1. Vage grenzen: Wat is "verheerlijking" of "steun"?

De begrippen 'verheerlijking' en 'steun' zijn zodanig breed geformuleerd dat er een reëel risico ontstaat op **overcriminalisering van politieke meningsuiting**. Vooral in conflictsituaties waar geweld aan meerdere zijden voorkomt – denk aan Israël/Gaza – is het onderscheid tussen:

- **Strafbare steun** aan terrorisme, en
- **Legitieme politieke of morele solidariteit met onderdrukte bevolkingsgroepen**

...niet eenvoudig te trekken.

Zal iemand die de Palestijnse zaak ondersteunt – zonder steun te betuigen aan geweld – het risico lopen strafrechtelijk vervolgd te worden, louter op basis van de interpretatie van een uiting?

### 2. Terrorismisme is geen exclusief kenmerk van niet-statelijke actoren

Het wetsvoorstel richt zich uitsluitend op terroristische organisaties in de klassieke zin, maar negeert daarmee een belangrijk historisch en moreel probleem: **ook staten kunnen terroriserend optreden**. Denk aan

- De politionele acties van Nederland in Indonesië (1947–1949), waarin **structureel geweld en intimidatie** werden toegepast.
- Het huidige asielbeleid dat door onder meer de Raad voor de Rechtspraak als **structureel onmenselijk** wordt aangeduid.
- Gevallen waarin burgers worden gedood terwijl ze voedsel proberen op te halen in oorlogsgebieden, zoals recentelijk in Gaza – door een bondgenoot van Nederland.

Stel dat iemand publiekelijk **steun betuigt aan de Nederlandse regering** of een buitenlandse staat, terwijl die staat zich **verifieerbaar schuldig maakt aan terroriserende daden tegen burgers** – is die persoon dan ook strafbaar?

De wet laat dit in het midden, en dat schept juridische en morele willekeur.

### 3. Geen toetsing mogelijk zonder vrije media en toegang tot alternatieve perspectieven

In een situatie waarin:

- De media steeds vaker één narratief volgen,
- Kritiek op staatsgeweld wordt geframed als steun aan terrorisme
- En publieke opinie gevoelig is voor framing rond veiligheid,

...wordt het voor burgers steeds moeilijker om zich geïnformeerd, gewetensvol en vrij uit te spreken. Een wet die op basis van 'verheerlijking' vervolging mogelijk maakt, **zou in de praktijk gebruikt kunnen worden om afwijkende stemmen te onderdrukken** – ook als die niet oproepen tot geweld.

Zonder toegang tot volledige informatie en **pluraliteit van perspectieven**, is het gevaar reëel dat deze wet **misbruikt wordt als politiek instrument**.

### 4. Verzoek: Baken de wet veel scherper af

Ik roep u op om:

- **De begrippen 'verheerlijking' en 'steun' juridisch te verduidelijken** en strikt te koppelen aan **intentionele en directe oproepen tot geweld**.
- **Expliciet uit te sluiten** dat steun aan politieke bewegingen, onderdrukte bevolkingsgroepen of staten, zonder geweldsverheerlijking, onder deze wet kan vallen.
- Een **waarborg op te nemen voor de bescherming van meningsuiting** in politiek en maatschappelijk debat.

### Tot slot

Een wet die terrorisme wil bestrijden, mag **zelf geen ruimte laten voor politieke willekeur of repressie**. In een tijd waarin ook staten zich schuldig kunnen maken aan terroriserende praktijken, is het essentieel dat burgers en journalisten **zonder vrees voor strafrechtelijke vervolging kritiek kunnen uiten** – juist ook op overheids geweld.

Ik vertrouw op uw **wijsheid** en die van wijze vrouwen die u adviseren vanuit hun oermoederschap.

Hartegroet,